

El final dels contractes programa i la repercussió en les activitats complementàries

Dll, 10/06/2013 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

La setmana passada, mitjans impresos i radiofònics van recollir la situació en què es troben, de cara al proper curs, 27 escoles -23 de cristianes- que els anys 2006 o 2007 van subscriure un contracte-programa amb el Departament d'Ensenyament.

Aquests contractes-programa van néixer en el marc del Pacte Nacional per l'Educació amb un abast i uns objectius ambiciosos que de seguida es van veure frustrats. Només se'n van fer dues convocatòries que van arribar a aquestes 27 escoles, si bé fins i tot s'havia afirmat que, progressivament, s'hi podrien acollir totes les concertades que ho volguessin. Des del punt de vista pràctic, **els contractes-programa han estat un mecanisme per finançar l'activitat complementària** d'aquests centres i no haver de cobrar quota a les famílies.

Aquests contractes-programa ja es van extingir, però el Departament va prorrogar un ajut similar el curs passat i també aquest. Ara ja s'ha manifestat clarament i rotunda que **el curs vinent aquest mecanisme d'ajut no existirà**, tot i que la intenció inicialment manifestada pel Departament -i reiterada aquests dies en els mitjans- és arbitrar alguna forma d'ajut a les escoles que tenen més dificultats econòmiques per raó de les característiques de l'alumnat que escolaritzen.

En aquests moments, el Departament no pot vincular aquests possibles ajuts a les activitats complementàries i, si finalment pot convocar els citats ajuts, serà en règim de pública concurrència, per la qual cosa no hi ha cap garantia que les escoles que tenien contracte-programa reuneixin les condicions que es fixaran per a aquests nous ajuts.

Així, doncs, **encara que el Departament posi en marxa alguna nova fórmula d'ajut** -en la qual necessitat hem insistit reiteradament- **aquestes 27 escoles, ara, s'han de plantejar què fer en relació a l'oferta d'activitats complementàries en el nou marc que se'ls ha dibuixat.**

Si bé **aquesta nova situació els equipara a allò que és comú per a tots els centres concertats, se'ls presenta algun inconvenient afegit.** El primer és que, durant uns anys, **han desacostumat les famílies a pagar quota de complementàries.** El segon -que es dona en grau diferent dins el col·lectiu- és que són centres -si bé no els únics- que **escolaritzen alumnat amb necessitats educatives específiques amb una proporció superior a la mitjana** de la concertada.

Més enllà d'altres qüestions en joc en tota l'experiència dels contractes-programa (que no és qüestió d'abordar aquí), voldríem destacar la problemàtica al voltant de les activitats complementàries, ja que és comuna a tota l'escola concertada.

Les activitats complementàries, un valor de l'escola concertada

L'activitat complementària ha complert tradicionalment dues finalitats: **donar valor afegit a l'oferta formativa del centre** i esdevenir una **font de recursos complementaris** juntament amb totes les altres activitats o serveis que el centre

pot oferir més enllà del que és objecte de concert.

Aquestes dues finalitats s'acompleixen molt bé quan la participació en aquestes activitats és de tot l'alumnat -i de manera integrada en l'horari- i les quotes corresponents són majoritàriament abonades per les famílies.

Si aquestes premisses fallen, el model es posa en qüestió. Fàcilment ens podem posar entre l'espasa i la paret. **Si no aconseguim que, majoritàriament, les famílies segueixin pagant la quota d'activitats complementàries, cap de les alternatives és gaire positiva:** mantenir el model de complementàries per a tothom però a costa de pèrdues econòmiques importants; deixar de fer complementàries i empobrir una mica l'oferta del centre i perdre aquests recursos o reduir l'oferta de complementàries a aquelles que les famílies ens demanin i estiguin disposades a mantenir econòmicament, que no deixaria de ser assimilar l'*estatus* de les complementàries a les extraescolars, que tampoc és una bona solució.

Malauradament, doncs, no tenim cap alternativa per recomanar i, possiblement, tampoc no serviria una resposta estàndard, sinó que cal analitzar molt bé les circumstàncies que concorren en cada centre.

Per tant, atès que **cap alternativa sembla prou bona** -i que tot es redueix a saber quin és el mal menor-, **el que hauríem d'intentar, fins al màxim de les nostres possibilitats creatives, és mantenir el model: complementàries per a tot l'alumnat!**